

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

29 юни 2010 година*

По дело C-139/07 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда, подадена на 28 февруари 2007 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н V. Kreuzsitz, г-н P. Aalto и г-н C. Docksey, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, установено в Ilmenau (Германия), за което се явяват адв. C. Arhold и адв. N. Wimmer, Rechtsanwälte,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

* Език на производството: немски.

подпомагано от:

Кралство Дания, за което се явява г-жа B. Weis Fogh, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна в производството по обжалване,

Република Финландия, за която се явява г-н J. Heliskoski, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

Кралство Швеция, за което се явяват г-жа K. Wistrand, г-жа S. Johannesson и г-жа K. Petkovska, в качеството на представители,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: г-н V. Skouris, председател, г-н A. Tizzano, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н K. Lenaerts, г-жа R. Silva de Lapuerta и г-жа C. Toader, председатели на състави, г-н A. Rosas, г-н K. Schiemann, г-н E. Juhász, г-н G. Arestis (докладчик) и г-н T. von Danwitz, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,

секретари: г-н H. von Holstein, заместник-секретар, и г-н B. Fülöp, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 юни 2009 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 септември 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Със своята жалба Комисията на Европейските общности иска отмяната на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности [понастоящем Общият съд на Европейския съюз] от 14 декември 2006 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия (Т-237/02, Recueil, стр. II-5131, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което той отменя решението на Комисията от 28 май 2002 г. (наричано по-нататък „спорното решение“), доколкото с него се отказва достъп до документи, отнасящи се до производствата за контрол върху държавните помощи, отпуснати на Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (наричано по-нататък „TGI“).

Правна уредба

- 2 Член 255 ЕО гарантира на всеки гражданин на Съюза, както и на всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в държава членка, право на достъп до документите на Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията, при спазване на определените от Съвета принципи и условия, основани на съображения от обществен или частен интерес.
- 3 Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) е приет на основание член 255, параграф 2 ЕО.
- 4 Съображения 4, 6 и 11 от посочения регламент гласят, както следва:

„(4) Настоящият регламент цели да даде възможно най-голяма гласност на правото на публичен достъп до документите и да установи основните принципи и ограничения съгласно член 255, параграф 2 от Договора за ЕО.

[...]

(6) По-широк достъп до документи следва да бъде предоставен в случаите, когато институциите функционират като законодатели, включително съгласно чужди пълномощия, като се следи за запазването на ефективността на процеса на вземане на решения от институциите. До тези документи следва да бъде осигурен пряк достъп във възможно най-голяма степен.

[...]

- 11) По принцип до всички документи на институциите следва да бъде осигурен публичен достъп. Въпреки това следва да се защитават някои публични и частни интереси, като се използва режимът на изключенията. На институциите следва да бъде предоставена възможност да защитят своите вътрешни консултации и преговори, когато това е необходимо предвид запазване на възможност за изпълнение на задачите им.[...]"
- 5 Според член 1 от Регламент № 1049/2001, озаглавен „Цел“, и по-специално буква а) от него, целта на Регламента е „да определи принципите, условията и границите, на базата на съображения за обществен или частен интерес, които регулират правото на достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (наричани по-нататък „институциите“), [предвидено] в член 255 от Договора за ЕО, с цел гарантиране на възможно най-широк достъп до документите“.
- 6 Член 2 от посочения регламент, озаглавен „Бенефициери и приложно поле“, предоставя в параграф 1 на всеки гражданин на Съюза и на всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или чието седалище е в държава членка, право на достъп до документите на институциите, „при условие че са спазени принципите, условията и ограниченията, определени в настоящия регламент“. Параграф 3 от същия член предвижда, че посоченият регламент се прилага за всички документи, държани от институцията, т.е. които са изготвени или получени от нея и са нейно притежание „във всички области на дейност на Европейския съюз“.
- 7 Съгласно член 3, буква а) от Регламент № 1049/2001 по смисъла на същия „документ“ означава „всякаква информация, която се съдържа на независимо какъв информационен носител (на хартиен носител или в електронна форма, звукозапис, видео- или аудио-визуален запис) и касаеща области, свързани с политиките, дейностите и решенията, които попадат в сферата на компетенциите на съответната институция“.

8 Член 4 от Регламент № 1049/2001, озаглавен „Изключения“, предвижда:

„[...]

2. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването би засегнало защитата на:

— [...]

— съдебните процедури и правни становища,

— целите на дейности по инспектиране, разследване и одит,

освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

3. Достъпът до документ, изготвен от дадена институция за вътрешно ползване или получен от институция и третиращ въпрос, по който тя все още не е взела решение, се отказва в случаите, когато оповестяването на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решение на тази институция, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

Достъпът до документ, съдържащ становища, които са за вътрешно ползване, като част от предварителни обсъждания и консултации на въпросната институция, се отказва, дори и след вземането на решение, когато разпространението на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решения от институцията, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

[...]

6. Ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се разпространяват.

7. Изключенията, както са установени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат само за периода, през който защитата по отношение на съдържанието на документа е обоснована [...].“

- 9 Член 6 от Регламент № 1049/2001, озаглавен „Заявления за достъп“, гласи в параграф 1, че „заявленията за достъп до документ се формулират [...] достатъчно точно, за да могат институциите да идентифицират документа“ и че „заявителят не е длъжен да мотивира заявката си“. Параграф 2 от посочения член предвижда, че „[а]ко дадена заявка не е достатъчно точна, институцията приканва заявителя да внесе разяснения и му помага за това“. В параграф 3 от същия член се посочва, че „ в случай на заявление за много голям документ или за голям брой документи въпросната институция може да се съгласува неофициално със заявителя за намиране на справедливо решение“.

- 10 От друга страна, Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) определя процедурите, които се прилагат, когато Комисията упражнява предоставеното ѝ по член 88 ЕО правомощие да се произнася относно съвместимостта на държавните помощи с общия пазар.
- 11 Член 20 от Регламент № 659/1999, озаглавен „Права на заинтересованите страни“, предвижда:

„1. Всяка заинтересована страна може да представи коментари съгласно член 6 след решение на Комисията да започне официална процедура по разследване. На всяка заинтересована страна, която е представила такива коментари, и на всеки получател на индивидуална помощ се изпраща копие от решението, взето от Комисията съгласно член 7.

2. Всяка заинтересована страна може да информира Комисията за всяка помощ, за която се твърди, че е неправомерна, и за всяко твърдение за злоупотреба с помощ. Когато Комисията счете, че на базата на информацията, с която разполага, няма достатъчно основания случаят да бъде разгледан, тя информира заинтересованите страни за това. Когато Комисията вземе решение по даден случай, отнасящ се до съдържанието на предоставената информация, тя изпраща копие от това решение на заинтересованите страни.

3. По свое искане всяка заинтересована страна получава копие от всяко решение съгласно членове 4 и 7, член 10, параграф 3 и член 11“.

Обстоятелства в основата на спора

- 12 С писмо от 1 декември 1998 г. Федерална република Германия уведомява Комисията за различни мерки, насочени към финансовата консолидация на TGI, сред които частично освобождаване от плащане и банков заем.
- 13 На 4 април 2000 г. Комисията започва предвидената в член 88, параграф 2 ЕО официална процедура по разследване по отношение на посоченото освобождаване и заема, която е регистрирана под номер С 19/2000.
- 14 С решение от 12 юни 2001 г., в което ограничава преценката си единствено до мярката за освобождаване от плащане, Комисията обявява, че тази мярка представлява държавна помощ, несъвместима с общия пазар. TGI оспорва това решение, подавайки на 28 август 2001 г. жалба за отмяна пред Общия съд, която е отхвърлена с Решение от 8 юли 2004 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/ Комисия (T-198/01, Recueil, стр. II-2717), потвърдено след обжалване с Решение на Съда от 11 януари 2007 г. (С-404/04 P).
- 15 На 3 юли 2001 г. по силата на член 88, параграф 2 ЕО Комисията започва втора официална процедура по разследване под номер С 44/2001 във връзка именно с банковия заем.
- 16 С писмо от 24 октомври 2001 г. TGI представя коментарите си в рамките на втората официална процедура по разследване и иска от Комисията да му предостави, от една страна, достъп до неупореден вариант на преписката, а от друга страна, възможността да представи впоследствие нови коментари. Комисията отхвърля това искане с писмо от 23 ноември 2001 г.

- 17 С писмо от 1 март 2002 г. TGI иска на основание на Регламент № 1049/2001 достъп до всички документи от преписките на Комисията относно държавните помощи, които го засягат, и по-специално до преписката, регистрирана под номер С 44/2001, както и до всички документи по преписките на Комисията относно държавните помощи в полза на предприятието Schott Glas, с изключение на търговските тайни, свързани с други предприятия.
- 18 С писмо от 27 март 2002 г. Комисията отхвърля това заявление за достъп, посочвайки по-специално че исканите документи попадат в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001. Комисията уточнява също, че документите относно TGI са част от текуща официална процедура по разследване в рамките на преписка с номер С 44/2001.
- 19 С писмо от 15 април 2002 г. TGI изпраща до генералния секретар на Комисията потвърждение на заявлението за достъп по отношение на същите документи в приложение на член 7, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.
- 20 Със спорното решение същият отхвърля това заявление за достъп, като по този начин потвърждава вече противопоставения на TGI отказ, с мотив че оповестяването на тези различни документи може да засегне защитата на целите на дейностите по инспектиране и разследване, а това изключение от правото на достъп е изрично предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 21 Освен това в решението се посочва, че удовлетворяването на заявлението на TGI означава да му се предостави достъп до документ, който съдържа подробно описание на проект на Schott Glas, което можело да засегне сериозно търговските интереси на това дружество, тъй като този интерес е изрично защитен с изключение от правото на достъп, предвидено в член 4, параграф 2 от посочения регламент. От друга страна, същото решение уточнява, че е разгледана

възможността да се направят достъпни части от исканите документи, които не са обхванати от изключенията, но се оказало, че тези документи не могат да се разделят на поверителни и неповерителни части. Накрая, в него се посочва и че в конкретния случай никакъв по-висш обществен интерес не обосновава оповестяването на въпросните документи.

- 22 На 2 октомври 2002 г. след провеждане на втората официална процедура по разследване под номер С 44/2001 Комисията приема Решение С(2002) 2147 окончателен, в което обявява по-специално че предоставеният на TGI банков заем представлява несъвместима с общия пазар държавна помощ. TGI оспорва това решение с жалба за отмяна, подадена на 17 декември 2002 г. пред Общия съд (дело T-378/02), по което дело е постановено определение за заличаване от регистъра с дата 16 май 2007 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 23 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 8 август 2002 г., TGI иска отмяната на спорното решение, с изключение на частта от него, с която се отказва достъп до документите, пряко свързани с текущото производство за контрол върху държавните помощи относно Schott Glas. Кралство Швеция и Република Финландия са допуснати да встъпят в подкрепа на исканията на TGI.
- 24 Комисията, подкрепяна от Schott Glas, иска Общият съд да отхвърли жалбата като лишена от основание.

- 25 С обжалваното съдебно решение Общият съд, от една страна, отхвърля като недопустима жалбата, доколкото с нея се цели отмяната на твърдия мълчалив отказ да бъде предоставен достъп до документите относно „приключеното производство за държавна помощ в рамките на приватизацията на Jenaer Schott Glas“, а от друга страна, отменя спорното решение в частта му, в която се отказва достъп до документи, отнасящи се до производствата за контрол върху държавните помощи, отпуснати на TGI.
- 26 По-специално в рамките на повдигнатото от TGI правно основание, изведено от нарушението на член 4 от Регламент № 1049/2001 относно изключението от правото на достъп, свързано със защитата на целите по инспектиране, разследване и одит, Общият съд посочва най-напред в точка 76 от обжалваното съдебно решение, че посочените в заявлението за достъп документи действително се отнасят до дейност по „разследване“ по смисъла на параграф 2, трето тире от посочения член, и приема в точка 77 от това решение, че обстоятелството, че даден документ засяга интерес, който е защитен от изключение, само по себе си не може да е достатъчно, за да обоснове прилагането на последното. Той допълва, че по принцип подобно прилагане може да бъде обосновано само в хипотезата, в която институцията предварително е направила оценка, на първо място, дали достъпът до документа би засегнал конкретно и действително защитения интерес, и на второ място, в хипотезите, посочени в член 4, параграфи 2 и 3 от посочения регламент, ако не съществува по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването на посочения документ. Общият съд прави извода, че изследването, което по принцип трябва да направи институцията, за да приложи дадено изключение, трябва да се извърши конкретно и трябва да следва от мотивите на решението.
- 27 По-нататък, в точка 78 от това съдебно решение, Общият съд уточнява, че от Регламент № 1049/2001 следва, че всички изключения, споменати в член 4, параграфи 1—3 от него, трябва да се прилагат „към един документ“. Заедно с това в същата точка той посочва, преpraщайки към точка 70 от Решение на Общия съд от 13 април 2005 г. по дело Verein für Konsumenteninformation/Комисия (T-2/03, Recueil, стр. II-1121), че следователно това конкретно разглеждане трябва да се извърши за всеки посочен в заявлението документ.

- 28 Позовавайки се отново на това последно съдебно решение, Общият съд подчертава в точка 79 от обжалваното съдебно решение, че единствено конкретно и самостоятелно разглеждане, за разлика от абстрактно и общо такова, може да позволи на институцията да прецени възможността за предоставяне на частичен достъп на заявителя в съответствие с член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001 и че що се отнася до прилагането *ratione temporis* на изключенията от правото на достъп, параграф 7 от посочения член 4 предвижда, че изключенията, както са установени в параграфи 1—3 от него, се прилагат само за периода, през който защитата е обоснована с оглед на „съдържанието на документа“. По-нататък, в точка 80 от посоченото съдебно решение, той приема, че в конкретния случай от мотивите на спорното решение не следва, че Комисията е направила конкретна и самостоятелна преценка на съдържанието на документите, посочени в заявлението за достъп.
- 29 От друга страна, в точка 85 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че задължението за конкретна и самостоятелна преценка на съдържанието на документите, посочени в заявлението за достъп до последните, е принципно разрешение, което се прилага към всички изключения, споменати в член 4, параграфи 1—3 от Регламент № 1049/2001, независимо от областта, до която се отнасят исканите документи, и дали става въпрос в частност за картели или за контрол върху публичните помощи.
- 30 При все това в точка 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд допълва, че посоченото разглеждане може да не е необходимо, когато поради особените обстоятелства на конкретния случай е очевидно, че достъпът до документите трябва да бъде отказан или, тъкмо напротив, разрешен. Такъв според Общия съд по-специално можело да бъде случаят, когато някои от документите очевидно са обхванати в тяхната цялост от изключение от правото на достъп или, обратно, са очевидно достъпни в тяхната цялост, или, накрая, вече са били предмет на конкретно и самостоятелно разглеждане от Комисията при подобни обстоятелства.
- 31 За целите на проверката, както е посочено в точка 87 от обжалваното съдебно решение, дали заявлението на TGI се отнася до документи, за които с оглед на

обстоятелствата в конкретния случай не е необходимо конкретно и самостоятелно разглеждане, в точка 88 от това решение Общият съд отбелязва, че в оспорваното решение Комисията обосновава прилагането на изключението, изведено от защитата на целите на дейностите по инспектиране и разследване, като изтъква, че в рамките на текущи разследвания относно съвместимостта на държавна помощ с единния пазар са необходими лоялно сътрудничество и взаимно доверие между Комисията, държавата членка и съответните предприятия, за да се позволи на различните „страни“ да изложат мнението си свободно, както и че оповестяването на документи, свързани с тези разследвания, „би могло да нанесе вреда на разглеждането на жалбата, компрометирайки този диалог“.

- 32 В точка 89 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че толкова обща преценка, приложима към цялата административна преписка относно производствата за контрол върху отпуснатите на TGI държавни помощи, не доказва наличието на особени обстоятелства в случая, позволяващи да се приеме, че не е необходимо да се извършва конкретно и самостоятелно разглеждане на съставлящите я документи. По-специално според Общия съд тази преценка не установява, че тези документи са очевидно обхванати в тяхната цялост от изключение от правото на достъп.
- 33 Освен това в точка 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема за парадоксален факта, че се изтъква необходимостта от откровен и пряк диалог между Комисията, държавата членка и „съответните предприятия“ в рамките на отношения на лоялно сътрудничество и взаимно доверие, за да се откаже именно на една от съответните „страни“ запознаването с всяко обстоятелство, което засяга пряко самия предмет на дискусиите.
- 34 Накрая, в точка 100 от обжалваното съдебно решение Общият съд прави извода, че трябва да се уважи твърдението за нарушение, изведено от липсата на конкретно и самостоятелно разглеждане на посочените в заявлението за достъп документи, и че поради това явният отказ за достъп, който Комисията противопоставя на TGI, е опорочен от грешка при прилагането на правото. Ето защо

в точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение Общият съд постановява, че Комисията е нарушила член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 и че спорното решение трябва по тази причина да бъде отменено в частта, в която се отказва достъп до документите, отнасящи се до производствата за контрол върху отпуснатите на TGI държавни помощи, без да е необходимо да се разглеждат другите правни основания за отмяна, посочени от TGI и Кралство Швеция. От друга страна, в точка 3 от диспозитива на това решение Общият съд осъжда Комисията да заплати направените от нея съдебни разноски, както и три четвърти от разноските, направени от TGI.

Искания на страните пред Съда

- 35 С жалбата си Комисията иска, от една страна, отмяната на обжалваното съдебно решение в частта му, в която се отменя спорното решение, а от друга страна, осъждането на TGI да плати съдебните разноски.
- 36 TGI, Република Финландия и Кралство Швеция искат жалбата да бъде отхвърлена. Освен това те искат от Съда да осъди Комисията да плати съдебните разноски.
- 37 С определение на председателя на Съда от 4 март 2008 г. Кралство Дания е допуснато да встъпи в подкрепа на исканията на TGI в приложение на член 93, параграф 7 от Процедурния правилник, т.е. единствено посредством становищата си в хода на устната фаза на производството.

По жалбата

- 38 В подкрепа на жалбата си Комисията посочва пет правни основания. Те са изведени, първо, от погрешно тълкуване на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, второ, от нарушение на волята на законодателя, трето, от незачитане на предвиденото в член 4 от този регламент, четвърто, от нарушение на член 255 ЕО предвид разпоредбите и целта на посочения регламент, и пето, от наличието на други грешки при прилагането на правото в обжалваното съдебно решение.
- 39 Първото посочено от Комисията правно основание, изведено от погрешно тълкуване на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, се разделя на две части.

Доводи на страните

- 40 В първата част на първото си правно основание Комисията упреква Общия съд, че е направил погрешно тълкуване на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, като е постановил в точки 87—89 от обжалваното съдебно решение, че няма „особени обстоятелства в конкретния случай“, както е посочено в точка 86 от това решение, които да позволят да се приеме, че не е необходимо да се извършва конкретно и самостоятелно разглеждане на документите, посочени в заявлението за достъп, подадено от TGI по силата на този регламент.
- 41 Според Комисията обаче наистина са съществували „особени обстоятелства в конкретния случай“, поради които било очевидно, че исканият от TGI достъп трябва да бъде отказан. В това отношение тя счита, че липсата на право

на запознаване с материалите по делото за заинтересованите страни, различни от съответната държава членка в производствата за държавни помощи, както това следва от постоянната практика на Съда и на Общия съд, трябва да бъде призната за „особено обстоятелство в конкретния случай“, освен ако Регламент № 1049/2001 не противоречи на посочената съдебна практика.

- 42 От това следва, че според Комисията „особените обстоятелства в конкретния случай“ показват по очевиден начин, че достъпът до „всички документи от преписките на Комисията по всички дела за помощи, свързани с предприятието TGI“, следва да бъде отказан, без да е необходимо предварително да се извършва конкретно и самостоятелно разглеждане на посочените документи, както и че последните са напълно обхванати от изключението от правото на достъп, предвидено в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.
- 43 От друга страна, Комисията поддържа, че съществува противоречие между точки 86 и 89 от обжалваното съдебно решение. В последната точка Общият съд търси доказателство за съществуването на особени обстоятелства, за да докаже, че не е необходимо да се извършва конкретно и самостоятелно разглеждане на документите, докато в точка 86 той приема, че тези обстоятелства трябва да бъдат очевидни и не трябва да бъдат доказвани.
- 44 TGI, Кралство Дания, Република Финландия и Кралство Швеция поддържат, че доводите, изтъкнати от Комисията в рамките на първата част от нейното първо правно основание, не са основателни и поради това тази част следва да бъде отхвърлена.
- 45 TGI счита, че липсата на право на запознаване с материалите по делото за заинтересованите страни, различни от съответната държава членка, в производствата за контрол върху държавните помощи, не може сама по себе си да препятства правото на достъп до документите по силата на Регламент № 1049/2001. То посочва, че фактът, че става въпрос за документи относно производство за контрол върху държавни помощи, не обосновава никакво специално третиране. Освен това обстоятелството, че Регламент № 659/1999 не признава никакво право на запознаване с материалите по делото за посочените заинтересовани

страни в този тип производства, също не е достатъчно специфично, за да не може да се извърши самостоятелно разглеждане на документите, посочени в заявление за достъп, подадено по силата на Регламент № 1049/2001.

- 46 Освен това TGI уточнява, че „особените обстоятелства в конкретния случай“ трябва да надхвърлят простото обстоятелство, че въпросното дело засяга областта на държавните помощи. Според TGI трябва да става въпрос за особени обстоятелства „в конкретния случай“, а не за общи обстоятелства, които поначало се срещат в областта на държавните помощи. В противен случай това би било равнозначно на групово освобождаване на производствата за контрол върху държавните помощи и следователно би довело до неприложимост на Регламент № 1049/2001 в рамките на тези производства, което Комисията е отхвърлила.
- 47 Република Финландия добавя, че няма голямо значение дали заявителят е получател на държавна помощ или друго лице, посочено в член 2, параграф 1 от Регламент № 1049/2001. Тъй като последната разпоредба се прилага към всички заявления за достъп без изключение, тя не запазва за посочения получател положение, по-малко благоприятно от предоставеното на другите заявители в рамките на разглеждане на заявление за достъп до документите относно производство за контрол върху държавните помощи.
- 48 Кралство Швеция посочва, че принципът на прозрачност, гарантиран с Регламент № 1049/2001, и принципът на правото на защита, към което спада правото на запознаване с материалите по делото в производствата за контрол върху държавните помощи, са два различни принципа, които не обслужват една и съща цел, и че вследствие на това съдебната практика относно правото на защита в посочените производства не може да е релевантна при обработката на заявление за достъп до документите на институциите, подадено по силата на посочения регламент.
- 49 От друга страна, TGI счита, че Комисията е длъжна да представи доказателство за наличието на особени обстоятелства, тъй като именно тя се позовава на

изключение от принципно правило, според което трябва да се извърши конкретно и самостоятелно разглеждане на посочените в заявлението за достъп документи. Вследствие на това Общият съд не е длъжен да издирва служебно съществуването на подобни обстоятелства.

Съображения на Съда

- 50 В началото следва да се посочи, че подаденото от TGI заявление се отнася до цялата административна преписка относно производствата за контрол върху на държавните помощи, които са му отпуснати.
- 51 Следва да се напомни, че Регламент № 1049/2001, приет на основание член 255, параграф 2 ЕО, има за цел, както посочват съображение 4 и член 1 от него, да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите. От същия регламент, и по-специално от съображение 11 и от член 4, който предвижда режим на изключения в това отношение, следва, че правото на достъп също така се подчинява на някои ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес.
- 52 В конкретния случай Комисията категорично отказва да предаде на TGI документи, отнасящи се до производствата за контрол върху държавните помощи, които са му отпуснати, позовавайки се на изключението от правото на достъп, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, изведено от защитата на целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит. Както следва от точка 76 от обжалваното съдебно решение, тези документи, като посочените в заявлението за достъп, подадено от TGI на основание на този регламент, действително спадат към дейността „по разследване“ по смисъла на посочената разпоредба.

- 53 Безспорно, за да се обоснове отказът от достъп до документ, чието оповестяване е поискано, по принцип не е достатъчно документът да спада към дейност, посочена в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001. Съответната институция трябва също така да предостави обяснения, що се отнася до въпроса по какъв начин достъпът до посочения документ би могъл да засегне конкретно и действително интереса, защитен от предвидено в този член изключение (вж. Решение на Съда от 1 юли 2008 г. по дело Швеция и Тигсо/Съвет, С-39/05 Р и С-52/05 Р, Сборник, стр. I-4723, точка 49).
- 54 Съдът обаче е приел, че съответната общностна институция може да се позове в това отношение на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (вж. Решение по дело Швеция и Тигсо/Съвет, посочено по-горе, точка 50).
- 55 По отношение на производствата за контрол върху държавните помощи подобни общи презумпции могат да следват от Регламент № 659/1999, както и от съдебната практика относно правото на запознаване с документите от административната преписка на Комисията. В това отношение следва да се напомни, че Регламент № 659/1999 има за цел, съгласно съображение 2 от него, да кодифицира постоянната практика на Комисията по прилагането на член 88 ЕО, тъй като тази практика е развита и установена в съответствие със съдебната практика.
- 56 Регламент № 659/1999, и по-специално член 20 от него, не предвижда никакво право на достъп до документите от административната преписка на Комисията в полза на заинтересованите страни в рамките на производството за контрол, започнато в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО.

- 57 За сметка на това член 6, параграф 2 от посочения регламент гласи, че коментарите, получени от Комисията в рамките на посоченото производство за контрол, се представят на съответната държава членка, която впоследствие може да отговори по тях в определен срок. Всъщност с оглед на неговата обща структура производството за контрол върху държавните помощи представлява производство, започнато срещу държавата членка, която е отговорна за отпускането на помощта, и за да не наруши правото на защита, Комисията няма право да използва в окончателното си решение данни, които държавата не е имала възможност да коментира (Решение от 24 септември 2002 г. по дело Falck и Acciaierie di Bolzano/Комисия, C-74/00 P и C-75/00 P, Recueil, стр. I-7869, точка 81).
- 58 От предходното следва, че в рамките на производството за контрол върху държавните помощи заинтересованите страни, с изключение на държавата членка, отговорна за отпускането на помощта, не разполагат с право на запознаване с документите от административната преписка на Комисията. Това обстоятелство следва да се има предвид при тълкуването на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. Всъщност, ако на основание на Регламент № 1049/2001 тези заинтересовани лица могат да получат достъп до документите от административната преписка на Комисията, това би поставило под съмнение режима на контрол върху държавните помощи.
- 59 Наистина правото на запознаване с материалите от административната преписка в рамките на производство за контрол, започнато в съответствие с член 88, параграф 2 ЕО, и правото на достъп до документите по силата на Регламент № 1049/2001 се различават от правна гледна точка, но също така е вярно, че те водят до положение, което е сходно във функционален аспект. Всъщност, независимо от правното основание, на което е разрешен, достъпът до преписката позволява на заинтересованите лица да получат всички представени на Комисията коментари и документи и евентуално да вземат становище по тях в собствените си коментари, което може да промени естеството на подобно производство.

- 60 От друга страна, важно е да се уточни, че за разлика от случаите, в които общностните институции действат в качеството на законодател, в които случаи би следвало да се разреши по-широк достъп до документите в приложение на съображение 6 от Регламент № 1049/2001, както в делото, довело до постановяване на горепосоченото Решение Швеция и Turco/Съвет, документите, отнасящи се до производствата за контрол върху държавни помощи, като поисканите от TGI, се вписват в рамките на административните функции, специално предоставени на посочените институции в член 88 ЕО.
- 61 От всички съображения по-горе следва, че за целите на тълкуването на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, в обжалваното съдебно решение Общият съд е трябвало да държи сметка за обстоятелството, че в производствата за контрол върху държавните помощи заинтересованите страни, различни от съответната държава членка, не разполагат с право на запознаване с документите от административната преписка на Комисията, и следователно да признае наличието на обща презумпция, според която оповестяването на документите от административната преписка по принцип би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване.
- 62 Тази обща презумпция не изключва правото на тези заинтересовани страни да докажат, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от посочената презумпция или че съществува по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването му по силата на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.
- 63 Като не взема предвид посоченото обстоятелство и като постановява погрешно в точки 87—89 от обжалваното съдебно решение, че в конкретния случай не е очевидно, че следва да се откаже достъпът до всички документи, отнасящи се до производствата за контрол върху държавните помощи, посочени в заявлението за достъп, което е подадено от TGI на основание Регламент № 1049/2001, без да извършва предварително конкретно и самостоятелно разглеждане на тези документи, Общият съд е допуснал грешка при тълкуването на член 4, параграф 2, трето тире от посочения регламент.

64. Вследствие на това първата част от първото правно основание на Комисията следва да бъде уважена, а обжалваното съдебно решение — отменено в частта му, в която се отменя спорното решение, без да е необходимо да се разглежда втората част от това правно основание, нито другите основания, изтъкнати от Комисията в подкрепа на нейната жалба.

По жалбата пред Общия съд

65. Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз Съдът може, когато отмени обжалваното съдебно решение, сам да постанови решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Следва да се отбележи, че настоящият случай е такъв.
66. Жалбата на TGI пред Общия съд, доколкото Общият съд все още не е постановил окончателно решение по нея, цели отмяната на спорното решение в частта му, в която се отказва достъп до документите, отнасящи се до производствата за контрол върху отпуснатите на TGI държавни помощи, и се основава на нарушение от страна на Комисията на член 4 от Регламент № 1049/2001. В подкрепа на това правно основание за отмяна TGI обособява няколко части. Първо, Комисията отказала достъпа до исканите документи, без да разгледа конкретно всеки от тях. Второ, тази институция погрешно се позовала на решения на проблема в съдебната практика относно отказа на достъп до документите във връзка с производствата за неизпълнение на задължения срещу държава членка, които не са сходни с производствата за контрол върху държавните помощи. Трето, Комисията нарушила правото на частичен достъп. Четвърто, предвиденото в параграф 2 от посочения член 4 претегляне на интересите е трябвало да доведе до оповестяването на поисканите документи.

- 67 Що се отнася до първата част обаче, от точки 61 и 63 от настоящото решение следва, че в конкретния случай Комисията е могла по силата на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 да откаже достъпа до всички документи, отнасящи се до производствата за контрол върху държавните помощи и посочени в заявлението за достъп, което TGI подава на основание на този регламент, при това без предварително да извършва конкретно и самостоятелно разглеждане на тези документи.
- 68 При липсата на посочените в жалбата обстоятелства, които биха могли да оборят общата презумпция, спомената в точка 61 от настоящото решение, TGI не може да претендира, че Комисията трябва да извърши такова разглеждане, поради което тази част от първото правно основание трябва да се отхвърли.
- 69 От предходното следва, че втората част е неотнормима. Тъй като член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 по принцип позволява да се откаже достъпът до документите, които са част от преписката по производство за контрол върху държавните помощи, мотиви за отказа, които са вдъхновени и от аспекти на производството за неизпълнение на задължения срещу държава членка, не могат да направят този отказ нередовен.
- 70 Третата и четвъртата част са неоснователни. Всъщност в жалбата си TGI не се позовава нито на това, че част от документите, посочени в заявлението му, не е обхваната от общата презумпция, посочена в точка 61 от настоящото решение, нито на по-висшия обществен интерес, който обосновавал оповестяването на посочените документи. Както следва от жалбата му, той изтъква само интереса си в качеството на получател на държавната помощ, засегнат от производствата за контрол.
- 71 Следователно подадената от TGI жалба пред Общия съд с цел отмяната на спорното решение в частта му, в която се отказва достъп до документите, отнасящи се до производствата за контрол върху отпуснатите на TGI държавни помощи, трябва да се отхвърли.

По съдебните разноси

- 72 Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноси. Член 69 от същия правилник, който съгласно член 118 от него е приложим относно производството по обжалване, предвижда в параграф 2, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Параграф 4, първа алинея от същия член 69 предвижда, че държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноси.
- 73 Тъй като жалбата на Комисията е уважена и жалбата на TGI пред Общия съд трябва да бъде отхвърлена, следва TGI да бъде осъдено да понесе, освен направените от него съдебни разноси, и разноските на Комисията както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство в съответствие с исканията на Комисията.
- 74 Кралство Дания, Република Финландия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноси.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отменя точки 1 и 3 от диспозитива на Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 14 декември 2006 г. по дело Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия (T-237/02).**

- 2) **Отхвърля жалбата, подадена пред Първоинстанционния съд на Европейските общности и целяща отмяната на решението на Комисията на Европейските общности от 28 май 2002 г. в частта му, в която се отказва достъп до документите, отнасящи се до производствата за контрол на държавните помощи, отпуснати на Technische Glaswerke Ilmenau GmbH.**

- 3) **Осъжда Technische Glaswerke Ilmenau GmbH да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.**

- 4) **Кралство Дания, Република Финландия и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи